

Słowniczek:

abo - albo

ani, anÿ, anibi - jak, niczym

bez - przez, bez znaki - poprzez znaki

bodaj - podobno

boleśno - przykro, niestety

chéntliwość - chęć, ochota, chętność, chętką

chtórñÿ, chtórén - który

czerstwość - krzepkość

dáwá - daje; stary typ odmiany od czas. dawać

docÿnek - doczynienie, praca nad czymś; docÿnkować sie - zajmować się czymś, mieć z czymś

kontakt, mieć z czymś do czynienia, pracować nad czymś

do ónégo - do tego; po mazursku często używano ón, óna, óno zam. ten, ta, to, np. óna bziálkă - ta kobieta.

éno, tło, tilo - tylko

ferachtować - wzgardzić

gbur - chłop zamożny, ale nie szlachcic, zazwyczaj odbierano gburów jako konkurentów dla szlachty, ludzi z ambicjami na awans społeczny

grád - stopień

leczuichñÿ - leciutki; końcówka -uchny w mazurskim znacznie częstsza, odpowiada pol. -utki

należeć sie - należeć, przynależeć

namiecie - dawny typ odmiany słowa namiot - namiocie, po mazursku i staropolsku: namiecie; tu metaforycznie o niebiosach

pan - szlachcic

porucić - porzucić a. rzucić, cisnąć

przed - dla

przistémp - przystęp, dostęp

raić - swatać

rénie - ramię

rozsiédzie - podobny przypadek jak z namiotem - gdzie ą w odmianie dotyka przegłos w ę.

Raczej jako środek stylistyczny, by się rymowało, w codziennej mowie rzadkie

sławñÿ - mający dobrą opinię, znakomity, niekoniecznie szeroko rozpoznawalny

statki - 1. naczynia, 2. instrumenty, przyrządy

stérać, potérać, zbić - stracić, utracić

tedi - wtedy, zatem, więc

ucuwać kómu - współczuć komuś

wnidzie - wejdzie

wolá, tó woló - wola, tę wolę

za kuso - za mało, za skromnie

ziénksÿ - większy; po ziénksÿ cénszczi - w większości

z wisoca - z wysoka, z góry

opracowanie Piotr Szatkowski